

1540

Gemeentebestuur Herne

adres: Centrum 17, 1540 Herne
telefoon: 02/ 397 11 50
fax: 02/ 397 11 68
e-mail: milieudienst@herne.be
url: www.herne.be

Korte landschapsbeschrijving

Regio:	Groene Gordel - Pajottenland
Deelgemeenten:	Herne, Herfelingen, Sint-Pieters-Kapelle
Oppervlakte:	44,63 km ²
Oppervlakteverdeling:	
– Landbouwgronden:	85,29%
– Bossen:	2,69%
– Bebouwde gronden:	11,49%
– Andere:	0,52%

Landschappelijk gezien behoort Herne tot het zuidelijk Pajottenland.

Het gebied wordt in het westen afgebakend door de bovenloop van de Dender en in het oosten door de bovenloop van de Zenne. De Dender kan beschouwd worden als het belangrijkste structuurbepalende element in de regio. De Dendervallei is een structurerend noord-zuid gericht lineair element, dat een opdeling van het fysische systeem van geologische en bodemkundige afzettingen veroorzaakt en zo de grens vormt tussen de verschillende traditionele landschappen. De Dendervallei vormt tevens een groene band doorheen het landschap. De verstedelijkte Zennevallei heeft daarentegen grotendeels haar landschappelijke en natuurlijke kwaliteiten verloren.

1540

Het Pajottenland is een sterk versneden golvend heuvellandschap met kouterlandschappen en weidse vergezichten. In tegenstelling tot de meeste andere gebieden in Vlaams-Brabant (en zelfs in Vlaanderen) is het een waardevol, vrij intact en landschappelijk gaaf gebied met kleine compacte dorpen. Deze landschappelijke kwaliteit is de belangrijkste karakteristiek van deze streek. Het is het enige groot gaaf landschap in de onmiddellijke omgeving van Brussel. De landschappelijke opbouw van het Pajottenland wordt gekenmerkt door zachtgolvende hoogten, doorsneden door kleine, dikwijls steile beekvalleities en depressies. De diverse beekvalleien zijn opmerkelijk aanwezig in het landschap. De valleien hebben vaak een gesloten karakter door de aanwezige ecologische infrastructuur (o.m. netwerken van hagen) en de vele kleine landschapselementen. Op de hoger gelegen gronden komen enkele grotere, oude bossen voor. Het noorden van de regio wordt gekenmerkt door een hoge aanwezigheid van boomgaarden en boomkwekerijen.

Geografisch behoort het Pajottenland tot de Brabantse leemstreek. Het leemdek, afgezet door de wind tijdens de ijstijden, rust hier op een metersdikke zandlaag waaronder zich dan weer een even dikke laag klei bevindt. Door de ondoordringbaarheid van deze kleilaag ontstonden er talrijke sloten en beken die in het landschap talrijke valleities gevormd hebben. Het belangrijkste riviertje in het zuidwesten van het Pajottenland is de Mark die dwars door Herne loopt.

Belangrijke habitats en landschapstructuren

(Deels gewijzigd naar: De Saeger, S., Delafaille, S., Heirman, J. & Paelinckx, D., 2000. BWK; versie 2, kaartbladen 31-39. Instituut voor Natuurbehoud. Brussel.)

Bossen van enige omvang zijn in de gemeente zeldzaam. Eiken-haagbeukenbossen komen voor in de Tenbroeke beekvallei en aan de Schiebeek. Hier komen ook nitrofiële alluviale elzenbossen voor. De Markvallei is de belangrijkste ecologische drager van de gemeente. De alluviale bossen en graslanden die langs de Mark gelegen zijn, zijn echter kleiner in oppervlakte dan in het noordwaarts gelegen Galmaarden. Tussen Herne en de gewestgrens liggen voornamelijk soortenarmere graslandpercelen met plaatselijk zeer waardevolle alluviale elzenbosjes. Opvallend zijn de 'kamgraslanden' nabij het dorp van Herne. Noordwaarts, vanaf Herne tot de aan de gemeentegrens, liggen enkele populierenbossen en dotterbloemgraslandrelictten. De Rasbeek (als één van de bovenlopen van de Zuunbeek) heeft verschillende bronniveaus. Deze staan gekarteerd als dotterbloemhooilanden en mesofiele glanshaverhooilanden.

Akkers zijn verspreid aanwezig in de gemeente, met uitzondering van de smalle beekvalleien. Het betreft voornamelijk akkers op lemige grond. Alleen ter hoogte van Hellingen (Sint-Pieters-Kapelle) komen percelen voor op zandige bodem.